

**ОТЧЕТ ЗА РАБОТАТА И ДЕЙНОСТТА НА ОБЩЕСТВЕНИЯ
ПОСРЕДНИК
НА ОБЩИНА БУРГАС ЗА 2018 ГОД.**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН НИКОЛОВ,

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

Всеки от нас ще запомни изминалата 2018 год. с нещо конкретно в личен и професионален план, с положителни емоции и радост, с придобивки и успех, или със загуби и преживяна мъка, разочарование или претърпени неуспехи. Освен личната загуба, която преживях това бе и годината, в която някак без време и в разцвета на силите си ни напусна г-н Евгений Мосинов. Когато се запознахме беше съдия в Районен съд - Бургас и още помня първите му думи. Зная, че с диалогичния си характер и компетенции ще липсва в Общински съвет Бургас, сред колегите си в адвокатската колегия и политическите си съратници, но несъмнено най-голямата и най-тежка е загубата за семейството му.

В професионален план изминалата 2018 год. не бе по-лека от предходната от гледна точка на натовареност и от гледна точка на различие и тежест по отношение на поставените пред мен въпроси. По-голям кръг от обсъжданите обществени отношения бяха въпросите свързани с предлаганата промяна в Наредбата за временните обекти по чл.56 от ЗУТ, въвеждането за първи път на „Зелена зона“ за паркиране на МПС, въпроси по териториалния и времевия и обхват на действие, редица сигнали за несправедливост при таксуването и пр.

И тази година бяха подавани сигнали за неудобство при маршрутите на движение на автобусите по новата транспортна схема, за въвеждането на нови линии, за липсата на валидатори във всички превозните средства, имаше искания свързани с промяна на цената на билетите и коригиране на ограничения брой пътувания.

Не бяха малко и сигналите подавани във връзка с Екологични замърсявания, проблеми в инфраструктурата и действията по благоустрояване извършвани на територията на Община Бургас.

Приемах и продължавам да приемам всички граждани, независимо дали поставеният от тях проблем е в териториалната ми компетентност, защото забелязвам, че „подхвърлянето на горещия картоф“ и отлагане на решаване на проблемите на хората е опасна тенденция и се превръща в заболяване на администрацията, било то общинска или държавна.

През 2018 година 560 граждани потърсиха съдействие за решение на своите проблеми, подадени са **358** писмени жалби. Изготвени са **217** бр. **писма, отговори и становища**. Няма неприключени случаи, 523 са приключени в срок, а 37 са приключени, но пресрочени поради забавен отговор от страна на кореспондента по тях.

Както в предходния отчет, така и тук към всяка една от областите съм посочил един, или два характерни случаи, по които съм работил.

През изминалата година, най-голям брой сигнали и жалби от граждани са постъпили в **Области “Здравеопазване, ТЕЛК, НЕЛК” и „Социални дейности”** - работено по общо 41 бр. жалби.

Хората с увреждания и днес продължават да бъдат изолирани, трудно, а понякога и невъзможно им е да излязат извън домовете си, както поради недостъпната архитектурна среда, така и поради липсата на адекватни услуги за социално включване. Често поставяните въпроси на гражданите са в причинно следствена връзка с безпаричието и липсата на работа за хора в пред пенсионна възраст.

„Трудоустроена съм от ТЕЛК с 92%. Получавам 208 лв. пенсия. Едвам преживявам, от 2016 год. ми спряха социалната пенсия. Имам ли право на еднократна социална помощ? Това са въпросите на Й. Тодорова.

„С пенсия за инвалидност съм и получавам 170 лв., живея с майка си, която е на 75 год. и 120 лв. пенсия, и сина ми, който е на 30 год. с 4 операции на белия дроб. Аз съм след катастрофа с патерици. Всички сме регистрирани в бюро по труда, но никой не ни взема на работа“ Искам работа! Тъжната истина за Р. Жекова от гр. Бургас.

„Живея със сина си, който е военен инвалид с над 80 % ТЕЛК, психическо заболяване „шизофрения“. Не може да се грижи сам за себе си! Заболяването получи по време на военната служба, сега е на близо 50 години. Пенсията му е точно 161 лв. Аз съм вдовец, пенсионер, с минимална пенсия от 267 лв., как се живее така, каква е тая държава?“ пита г-н Аврамов.

Ив. Аврамов вече идва няколко пъти при мен. Писах писмо до НОИ. Второ писмо. Ясно Ви е – отговорите са от рода на „ съгласно чл.... от Кодекса ...размера е определен на Не може да се получава социална пенсия и пенсия за старост едновременно, не следва.....няма основание...и т.н. Така гласи законът! Беше разговарял и с депутати. Всичко беше опитал човека. Разказа, че на един от протестите на майките дочул как една от тях споделила през сълзи „Дано детето ми си отиде преди мен! Иначе кой ще се грижи за него!“ Представяте ли си: Майка да пожелае смъртта на детето си..

Ще спра дотук.

Не зная дали съм успял да помогна на г-н Аврамов, или на многото други „живеещи“ по сходен начин, с които се срещам, но винаги, когато до мен достигне новина за поредния самоубил се, или намерен мъртъв човек-бездомник, с голямо притеснение и страх прочитам инициалите. Все си мисля, че съм се срещал с този човек и изпитвам необяснима вина. Не гледайте на това като политическа агитация. В работата си се срещам често с тези хора, останали без покрив над главата си, без средства за препитание и без надежда за оцеляване. Те търсят помощ и всякакъв начин да споделят проблемите и нуждите си. Крещяща бе нуждата от законодателна генерална промяна.

Във всички подобни случаи съм изготвял и изпращал писма, понякога и по няколко за един и същ случай с искане за допълнителна проверка на Разпорежданията на ТП на НОИ Бургас, с надеждата да се открие нечия грешка при определянето на тези суми. За съжаление в повечето случаи, отговорът е бил отрицателен, не за друго, а защото нормативната уредба е такава. Законодателството на РБ в тази област е унищожително за българските пенсионери и лица с увреждания.

Съгласно чл.101, ал.1, т.4 от КСО не могат да се получават едновременно социална пенсия за старост, социална пенсия за инвалидност и персонална пенсия с друг вид пенсия. Ето защо когато се снабдиш с решение от ТЕЛК и кандидатстваш за отпускане на пенсия за придобитата инвалидност, губиш социалната пенсия за старост. Няма да коментирам в дълбочина проблема, материята е суха, трудна за обяснение и разбиране и във всички случаи несправедлива.

Хората не могат да се ориентират в предоставените им от закона възможности, а от друга страна и не получават адекватна информация за ползата им във всеки отделен случай.

Нещо повече. Не са редки случаите, когато самите държавни служители умишлено, или поради неграмотност или незнание заблуждават лицата, обърнали се към тях за услуга. Така например се е случило с г-н Машонов, подал жалба срещу Решение на ТЕЛК гр. Бургас до НЕЛК гр. София. При регистрация на Жалбата, служителката му заявява, че : „щом се жалваш от ТЕЛК-Бургас няма да ти регистрирам експертното решение от ТЕЛК, изобщо не ми го носи в края на месеца.“

Жалбоподателят се обърна към мен с молба за помощ да му бъде продължено изплащането на пенсията, въпреки обжалването, защото от 01.09.2018 год. остава без всякакъв доход, а разглеждането на жалбата му бе насрочено пред НЕЛК едва през м. януари 2019 год.

В чл.112, ал.9 от Закона за здравето изрично е посочено, че обжалването на експертни решения за трайно намалена работоспособност/вид, степен на увреждане/ на органите на медицинската експертиза не спира изпълнението им. Направих запитване по поставения въпрос на 27.11. и по-късно узнах, че е издадено Разпореждане №1/03.12.

2018 год., в което е посочено, че: „считано от 02.09.2018 год. на лицето е отпусната социална пенсия за старост в размер на 125.58 лв. до влизане в сила на решението на НЕЛК.“

Освен критиките към дейността на ТЕЛК, или НЕЛК, или по-скоро към слабостите в организацията на работата им и резултатите от нея, искам да споделя, че на 23.04.2018 г., получих Молба, с вх. № 9400-148 от работещите здравни работници в ТЕЛК гр. Бургас, I, II и III състав. Бях потърсен за съдействие, във връзка с оплакванията им за получаване на несправедливо трудово възнаграждение. В молбата си посочваха, че след направено проучване от тяхна страна са разбрали, че колегите им в други областни градове получават по-високо заплащане на труда. Предвид ново стартиралото през 2015 година освидетелстване и на очни заболявания, които те правят, са получили обещание за увеличаване на възнаграждението, но и до момента такова няма. Настоявах да получават процент от средствата, предвиждани за всяко експертно решение от МЗ, /което им се дължи/ и искаха актуализация на процента ДМС определен за ТЕЛК гр. Бургас.

След като се запознах с молбата им, останах изненадан от факта, че за една позиция в ТЕЛК, в различни градове се получава различно трудово възнаграждение. Понеже намерих за несправедливо едно такова отношение, разпространих чрез средствата за масова информация и до всички информационни сайтове, мнението си. Още на 30.04.2018 г. от в. „Черноморски фар“ публикувах статия със заглавие: „В ТЕЛК Бургас се жалват от ниски заплати, омбудсмана-зад тях“. И тъй като не съм органа, който може да извърши компетентна проверка и да даде отговор на поставените от тях въпроси, се обърнах към **Министерството на здравеопазването**. Поставих пред министъра следните няколко въпроса: Как се формира възнаграждението на служителите в ТЕЛК в различните градове? Има ли разлика във формиране възнаграждението на заетите в ТЕЛК в различните градове? Как се определя процентът от ДМС, който медицинският персонал получава? Съществува ли финансова възможност за увеличение на заплатите в ТЕЛК Бургас в справедлив размер, равен на този, който получават техните колеги от други комисии в страната?

На 23.05.2018 г., получих от Заместник министъра на здравеопазването - д-р Бойко Пенков писмо изх.№ 08-00-283/21.05.2018 год. Лично аз останах удовлетворен от отговор му. В него зам. министър Пенков възприемайки изцяло въпросите ми, изразява мнение, че „ТЕЛК са равнопоставени структурни звена на лечебните заведения, към които са разкрити. С писмото, зам. министъра се обръща и към д-р Г. Паздеров, директор на РЗИ Бургас и назначава проверка относно формирането на работните заплати на работещите в ТЕЛК област Бургас. За резултатите от проверката е указано да бъде уведомен.

Това е част от отговора на Министерството на здравеопазването към писмото ми. Получих благодарствено писмо от служителите на ТЕЛК – Бургас, за изразената позиция, но за съжаление нямам обратна информация и още не зная дали е извършена такава проверка и какви са резултатите от нея. Разбрах обаче, че и служителите в ТЕЛК Бургас имат съвсем основателни и справедливи искания, щатът е недостатъчен, няма кандидати за работа там, а натовареността им не отговаря на възнагражденията, които получават.

Всички знаете, че в областта на социалните услуги, дейности и грижа за хората с увреждания, изминалата 2018 година бе преломна от гледна точка на законодателни инициативи. Всички помните националните протестни действия на майките на деца с увреждания и хората с увреждания. Те не бяха без своето основание. От 2010 год. насам се работеше по Национална програма „Асистенти на хора с увреждания”.

В програмата можеха да бъдат наети лица за „**Личен асистент**”- като се осигуряваше заетост на безработни лица за облекчаване на положението на семействата, в които има човек с трайни увреждания, лица за „**Социален асистент**” за задоволяване на ежедневни потребности, организиране на свободното време на хора с трайни увреждания или тежко болни самотни хора и др. услуги. Такъв тип асистентски услуги са от жизнено значение за хората с увреждания. За тези хора и за тяхното социално включване ползването на асистент се явява единствената възможност, за да водят нормален, независим живот и да упражняват основните си права.

До края на 2018 год. се изплащаха средства от държавния бюджет на различни основания, но тяхното разходване се оказваше неефективно и нецелесъобразно от гледна точка на потребностите на хората с увреждания. Асистентските грижи се предоставяха на проектен и програмен принцип, без каквато и да било сигурност, че след приключване на поредния проект или програма ще бъде продължено предоставянето и финансирането на услугите.

Трудно е да обясниш на лице потърсило определен вид социална услуга, че средствата по програмата са изчерпани и ще трябва да чака финансовото осигуряване на услугата до следващия период. А до тогава?

Нямаше въведени инструменти, чрез които да се постигне непрекъснатост на предоставяните услуги. Отделно от това, нуждаещите се от асистентска подкрепа почти нямаха възможност да избират своите асистенти. Освен липсата на адекватна оценка на потребности, по действащата програма „Асистенти на хора с увреждания“ продължаваше да действа подходящ критерий, обвързан с размера на гарантирания минимален доход за страната. /За подобен случай писах в отчетния си доклад за 2017 год./

Непредоставянето на навременна подкрепа оставя самотните хора с увреждания в безпомощно състояние и в социална изолация.

Крещяща беше нуждата от законодателна генерална промяна.

Ето защо, аз съм изключително доволен, че от 01.01.2019 год. влезе в сила Закон за личната помощ, Закон за хората с увреждания, както и че бяха извършени промени в Закона за социалното подпомагане.

С приемането на тези закони, се целеше да се отговори на изискванията на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания.

Сега със Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година се определят и отпусканите финансовите средства, което вече гарантира една устойчивост на услугите и на финансиране на механизма.

Предвиден е и редът за предоставяне на личната помощ от асистентите и механизмът за смяната им, както и за смяната на доставчика на услугата.

И макар някои от разпоредбите на закона да не влизат в сила още в началото на 2019 год., силно се надявам нормативното уреждане на предоставените услуги в полза на хората с увреждания и лицата, които ще полагат грижа за тях да внесат известно спокойствие в системата.

Предстои да видим.

Често поставяни въпроси от гражданите са в причинно-следствена връзка с безпаричието и липсата на работа за хора в пред пенсионна възраст. Много хора, които в следствие на заболяване са останали без работа, а понякога и без покрив на главата си, търсеха помощ от мен. Поддържал съм безпроблемна връзка с управителя на центъра за временно настаняване на такива лица. Домът е зает почти в пълния си капацитет през студените зимни месеци ноември – февруари. Работя успешно с директора на „Дирекция за здравеопазване, социални дейности и спорт“ при Община Бургас и социалните работници към нея. Срещам професионално отношение и подкрепа и от директора на Агенция Социално подпомагане.

На второ място по брой подадени сигнали и жалби се нареждат области „Благоустройство и строителство“, „Устройство на територията“ и „Незаконно строителство“. Работено по 39 бр. регистрирани жалби.

Не е приключен казусът, свързан с предложението за изменение на ПУП на ж.к. “Изгрев“, кв. 20,21 и кв.24, /бл. 27а, 27б, 28, 28а, 55, 177/. Представената подписка, подкрепена от 300 граждани, живущи в посочените блокове, изразили недоволството си в писмено становище, изпратено до мен и до Общинска администрация, още чака развитие. Предлаганата актуализация на плана от администрацията не предлагаше достатъчен брой места за паркиране на МПС. В следствие на твърдата

позиция на гражданите, предлаганото изменение на плана, бе изтеглено от общинска администрация, но и до настоящия момент въпреки проведената работна и съгласувателна среща с гражданите, няма изготвено и утвърдено ново предложение. По тази причина и липсата на паркоместа, принуждава гражданите да паркират автомобилите си в площи предвидени за озеленяване, от друга страна, служители на дирекция „УКОРС“, съвместно с ОП „Транспорт“ продължават да съставят фишове за неправилно паркиране и недоволството в този район на града нараства.

Продължиха сигналите и жалбите свързани с дейностите по саниране. Гражданите се оплакват от недотам качествено извършване на работите, за поети и неизпълнени ангажименти от фирмите, за остойностени и включени работи за довършване, но неприключени в срок, или изобщо несвършени и т.н.

Има оплаквания, свързани и с промяна на работите в движение, различно от договорените при подписване на договорите.

В по-голяма част от случаите, съм уведомявал лицето от Общинска администрация, което извършва контрол на дейността на саниращите фирми, а в други случаи, съм отправял писмени сигнали. Трябва да отбележа, че в почти всички случаи, реакцията на общинска администрация е била навременна и ползотворна.

Благодарност за намесата получих от лице, живущо в к/с „Зорница“, бл.18., вх.1. В момента на саниране на блока е открита пукнатина на терасата и при демонтаж на дограмата се забелязало отцепване на терасата от фасадата на блока. Въпреки обещанието от техническия ръководител на фирмата, за подсилване на конструкцията, това не беше направено. Веднага след като сигнализирах общинска администрация бе извършен нов оглед и след констатираната опасност, преди да бъде поставена новата дограма бяха извършени допълнителни укрепителни действия.

Продължиха сигналите за отворени дупки по пътното платно, за неработещо улично осветление, за незаконно строителство.

В началото на м. ноември бях потърсен от П. Шопов, жител на квартал „Горно Езерово“ с молба да окажа съдействие при решаването на един сериозен проблем за местната общност. Оказа се, че незаконните строежи в тази част на Бургас се превръщат в бедствие и последиците от това са тревожни.

Не разполагам със статистически данни и се доверявам изцяло на гражданина, който ми сподели, че заради незаконното строителство, преминаващите бетоновози, горенето на автомобилни гуми, заради шума и демонстративното нарушаване на правилата от някои тамошни жители, не са малко хората, които вече разпродават имотите си и напускат „Горно Езерово“. Беше ми представен и подробен снимков материал за незаконно

строителство. Случая доведох до обществено достойние чрез средствата за масово осведомяване и същия получи широк медиен и обществен отзвук.

Реакцията на местната администрация бе своевременна и незаконното строителство бе преустановено веднага.

Сигнализиран бях и с искания за подрязване на клоните на дървета, които поради дължината си създават опасност за покрив на сграда, или в следствие на счупване и падане на изсъхнали клони създават опасност за живота, или здравето на хората. Намирам, че дейността на общинска администрация, по-конкретно сектор „Зелени системи“ в тези случаи трябва да бъде по-бърза.

С не по-малък ентузиазъм от предходната година, бях сигнализиран от жители на кв. „Банево“ за неприключените строителни работи по улиците в квартала. Полагането на асфалтова настилка по улици в кв. „Банево“ по проект осъществен съвместно с „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД Бургас, бе стриктно следено от живущите в района и за всяко некачествено изпълнение бях сезиран.

През м. март бях потърсен от група граждани, подписали Искане за съставяне на комисия по чл.196 от Закона за устройство на територията за установяване състоянието на пътната настилка и околното пространство на няколко обекти от уличната мрежа на кв. Банево. Счетох, че искането е справедливо и законосъобразно и съм изразил писмено становището си до Кмета и общинската администрация. Съзнавам, че това е една по-тежка процедура и необичайна практика в дейността на администрацията, но намирам, че тази законова възможност следва да бъде прилагана именно, защото е в интерес на гражданите, а и по мое мнение в интерес и на администрацията. Участието на обществеността в такива процедури е именно, за да могат да се получат отговори на въпросите на гражданите свързани с видовете, количеството и времето на приключване на съответните строителни работи.

Зная, че за изтеклата година по данни на администрацията са приключени работите по всички планирани за годината ремонти на улици, в квартала и, че тази година този процес продължава по план. Надявам се общинска администрация да намери начин тази информация да достигне до живущите в квартала.

В края на месец ноември бях потърсен за съдействие от г-н В. Вълков, живущ в к/с “М. Рудник“, бл.402, вх. А. Същият ми сподели, че съпругата му е с 91% трайно намалена работоспособност, не може да се придвижва сама и ползва акумулаторна количка. Г-н Вълков за своя сметка и изцяло с негови средства бе изградил вътре във входа на блока рампа с повдигащи се релси, но няма възможност да извежда съпругата си навън, тъй като от входа на блока до улицата навън няма изградена удобна пътна настилка. Това пространство е общинска собственост и затова потърси моята намеса. Изпратих писмо до Зам. кмета по строителство, инвестиции

и регионално развитие и до директора на ЦАУ "Възраждане" на 21.11.2019 год. Близо месец по-късно, на 22.12 по повод проверка на сигнала, проведех разговор с г-н Вълков и разбрах, че той сам си е платил и изградил и пътеката от 4-5 м. извън входа на блока. Случаи като този, а те и сега не са малко ще се увеличават. В Закона за хората с увреждания Обн., ДВ, бр. 105 от 18.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г. изрично е посочено в чл. 63., че: "Местните органи осигуряват в рамките на предоставената им компетентност:

1. изграждането и поддържането на елементите на достъпната среда в урбанизираната територия и на достъпната среда в сградите и съоръженията по чл. 53, ал. 2, т. 1 и 2 – общинска собственост, и ежегодно разработват програми, одобрени от съответните общински съвети, с необходимите за това мерки, финансови средства и срокове за изпълнение;

Според чл.53 ал.2 Хората с увреждания **имат право на равен достъп до физическата среда на живеене**, както и до всички останали удобства и услуги за обществено обслужване в урбанизираните територии. **Достъпът се осъществява чрез идентифициране и премахване на всякакви пречки и прегради пред достъпността, които се отнасят към: елементите на достъпната среда в урбанизираната територия:** пешеходни пространства, кръстовища и пешеходни пътеки, достъпни места за паркиране, спирки на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници, елементи на обзавеждането на градската среда и други;

Изискванията за достъпна среда стават задължителни при изработване и одобряване на подробни устройствени планове и техни изменения. Законът вменява задължения за администрацията и местните власти в тази област, както на общинско, така и на областно ниво, ето защо е добре подготовката в тези насоки да започне своевременно.

В област "Етажна собственост" е работено по 34 жалби.

Направих си труда да потърся информация относно въведените в експлоатация сгради на територията на всеки един Център за административни услуги и регистрираните етажни собственици в тези сгради. От информацията в приложената таблица е видно къде са най-много регистрирани етажни собственици. Споменавам тази информация, защото колкото повече такива регистрации има, толкова по-голяма е вероятността да бъдат поставени и защитавани пред нея права и претенции на отделни собственици, както и да бъдат задължавани такива да преустановят нарушенията и противоправното си поведение. Това е органът, който основно решава въпроси на етажната собственост. Липсата на този орган изправя собствениците пред саморазправа или търсене

намесата на други държавни органи, които имат ограничени правомощия по този закон.

СПРАВКА ЗА РЕГИСТРАЦИЯТА НА ЕТАЖНАТА СОБСТВЕНОСТ за 2018г.						
Териториални дирекции	Общо сгради		Регистрирани етаж собственост		Регистрирани сдружения	
	2017	2018	2017	2018	2017	2018
ЦАУ "ПРИМОРИЕ"	1500	1500	1099	1166	19	23
ЦАУ "ИЗГРЕВ"	558	+ 15нови	426	460	67
ЦАУ "ОСВОБОЖДЕНИЕ"	526	+ 180	425	444		
ЦАУ "ЗОРА"	800	+17	588	593	50	17
ЦАУ "ВЪЗРАЖДАНЕ"	1200	120	559	67	36

Продължават да се обръщат към мен граждани, когато след извършен ремонт у съседа им, се появяват следи и петна от влага, мухъл или пукнатини по стените в домовете им. С приемането на чл.6, чл.54а в Закона за управление на етажната собственост, и нормата на чл.194 от ЗУТ стана възможно след като вредата е констатирана, да бъдат сигнализирани Общинските органи, които да принудят съседа да осигури достъп до имота си за извършване на необходимия ремонт. И тук в редица случаи съм вземал отношение лично и съм постигал споразумение между съседите, с цел избягване на съдебни дела. По-трудно се решават споровете особено в т.нар. високоетажни сгради, където живущите са повече на брой, трудно се свиква общо събрание и трудно се вземат решения.

Има случаи, в които неприсъствали на общо събрание лица, негодуват от сключен договор с търговско дружество, което осъществява дейността на „професионален домоуправител“. Започват спорове. Възниква напрежение. Такъв бе случаят описан в молба за проверка и намеса от моя страна в отношения, които касаят сключен договор между такова дружество и представител на етажна собственост на живущите в блока.

В молбата до мен се представиха копия от документи и протоколи от Общо събрание от 05.06.2018 год. Поради възникналото напрежение сред живущите на посочения адрес, на 19.06.2018 год. отново е проведено общо събрание, на което по представен Протокол пред мен са присъствали по-голяма част от имащите право. На 26.06. отново бях посетен от група лица, живущи в блока. Нямам информация и нямам възможност да проверявам какво е било точно мнозинството при свикване и вземане на решения на проведените общи събрания, но напрежението сред живущите в блока набираше скорост.

Без да навлизам в самата същност на процедурата, покани за свикване на общо събрание, наличие на необходими реквизити, подписи, необходим кворум и т. н, отправих официално писмо до управителя на търговското дружество осъществяло дейността „Професионален домоуправител“. Помолих същия да помисли и разгледа възможността за прекратяване на сключения Договор за предоставяне на услугата по взаимно съгласие. Зная, че дори и да е стартирана процедура по регистрация на услугата пред Общинска администрация, е възможно, както във времето до приключване на процедурата по регистрация, така и след това, с ново заявление това обстоятелство да бъде заявено отново пред общинска администрация.

Възникналото напрежение сред живущите в блока беше предпоставка от една страна за неизпълнение на задължения от страна на етажни собственици и от друга страна - затруднено изпълнение на задължения на дружеството по договора. Никой не печели от тази ситуация. Не след дълго получих утвърдителен отговор от управителя на дружеството, договорът бе прекратен по взаимно съгласие и всичко беше оставено в ръцете на етажните собственици за нов избор относно регистрацията на етажната собственост.

В миналогодишния си отчет споделих за жалбата на г-жа. Т.Д.С, постоянно живуща в САЩ, която закупува апартамент и гараж в една от знаковите нови сгради на гр. Бургас. В подадената до мен жалба, тогава същата искаше да изрази становище по въпроса: „На какво законно основание е вписан в Служба по вписвания, договор за управление и поддръжка на общите части на етажна собственост, за имот, находящ се в сграда, бл.192 в ж.к. “Изгрев“, по силата на който тя трябва да заплаща определена непосилна такса за обслужване на общите части, без да е

вземала и участвала при вземането на решение за определянето на размера и?

Съгласно нормата на закона би следвало такъв тип договори да бъдат вписвани само, когато се касае до обекти, находящи се в „жилищен комплекс от затворен тип“. Според закона, това е: „комплекс, обособен като отделен урегулиран поземлен имот, в който са построени **сгради** в режим на етажна собственост и други обекти, обслужващи собствениците и обитателите, при спазване на изисквания на контролиран достъп за външни лица.“ По повод възникнал спор между собственици на имоти в сградата и дружеството, което по договора осъществява поддръжка на общите части в последствие бяха заведени две съдебни дела. Решението и по двете от тях още веднъж потвърждава изразеното от мен тогава становище, че този договор е нищожен по смисъла на закона. Обявяването му обаче за такъв става по съдебен ред и е още една обремененост от гледна точка на пари, време и нерви за онези, които решат да се преборят докрай за правото си.

Напомням още веднъж този факт с една единствена цел: Да изостря вниманието на онези органи от общинската и държавната администрация, които са свързани с издаването, или одобрението на проекти и строителни книжа за определен строеж. Не бива да буди никакво съмнение въпроса дали бъдещия обект представлява „строеж на сграда“, или „жилищен комплекс от затворен тип“. **Последиците от това решение могат да доведат до сериозни неуредици**, както се случва в момента със живущите в тази сграда. В края на миналата година отново бях посетен от живущи лица в нея и разбрах за нововъзникнало напрежение там. **Общинските и държавни служители, трябва да проявяват наблюдателност и да бъдат прецизни в тези си констатации, за да не се превръщат посредством решенията си в част от проблема.**

Продължиха да пристигат жалби от лица, които не ползват апартаментите, не живеят в тях повече от няколко години, но с решение на ОС на ЕС ги принуждават да заплащат такси за обслужване на общите части.

Според ЗУЕС, чл.51 ал.,(2) Не се заплащат разходите по ал. 1 за деца, ненавършили 6-годишна възраст, както и от собственик, ползвател и обитател, който пребивава в етажната собственост не повече от 30 дни в рамките на една календарна година.“ Нормата на закона обаче не винаги е съблюдавана и спазвана при вземането на подобни решения.

По всички случаи съм изразявал писмено становище с препоръки към съответната етажна собственост за процедури, по които трябва да вземат съответните решения и да бъдат спазени нормите на закона.

В област „Транспорт, паркинги, улици“ е работено общо по 32 бр. жалби.

Продължи недоволство на граждани за липса на удобен превоз до определени обществени места. Налагаше се в движение общинският превозвач да прави промени и по маршрутите, и по броя на курсовете на градския превоз. Жалбите, които достигаха до мен основно са затова, че сега всички автобуси по дублиращите се маршрути, тези по бързата и по нормалната линия се движат един след друг, пристигат по едно и също време и после се чака по 10-15 мин. за следващ автобус.

Спомняте си, че през ноември 2017 год. получих сигнал за проблем с т.нар. „ограничен брой“ пътувания за пенсионерите, които са си закупили електронни карти. Тогава нашите възрастни съграждани ми споделиха, че лимитът от 50 пътувания месечно не им е достатъчен. От примерите, които съгражданите ми дадоха, ставаше ясно, че дори и да планират пътуванията си по две на ден, те не им позволяват да водят нормален социален живот, защото ако искат да посетят своите близки, внуци, да ходят редовно при своя личен лекар, в болница, в аптека, където да си закупят лекарства, до пенсионерския клуб, до театър, до местата, където могат да си плащат сметките, лимитът ще бъде надхвърлен.

Поставих въпроса в нарочно становище пред Общинския съвет. Молбата ми за въвеждане на някаква промяна в лимита за съжаление остана без последствия.

След първото тримесечие на 2018 год. също получих такива жалби, а през м. октомври и ноември в кабинета си бях посетен от наши възрастни съграждани, които ми представиха жалба срещу съществуващата несправедливост, подписана от над 300 члена от пенсионерски клубове „Чайка“, „Изгрев“, „Трета възраст“, „Миньор“, „Освобождение“, и др., както и писмо от председателя на сдружение „СП-2004-Бургас“, г-жа Вяра Андонова, в което са обединени още 31 пенсионерски клуба в гр. Бургас. В следствие към искането се присъединиха и пенсионерите от клуб „Пристанище Бургас“.

Не можех да остана безучастен. Пред мен стояха подписите на повече от 1500 наши съграждани. Направих си труда и проверих как този проблем бе разрешен в някои други български градове.

В гр. Варна за 2 лв. на месец пенсионерите пътуват по 1 линия, като единственото условие е да закупят карта за 3 месеца. Няма ограничения в броя на пътуванията. За използването на две линии за 3 месеца – 12 лв. Всеки, навършил 67 години и закупил карта за две линии, получава

безплатна карта за още една линия. В гр. Пловдив за 16 лв. на месец пътуват неограничено по всички линии, без ограничение и в броя на пътуванията. В гр. Стара Загора –за една линия – 15 лв., за всички линии 26 лв., без ограничения в броя на пътуванията., като пенсионерите над 68 год. възраст и размер на пенсията до 320 лв. плащат 10 лв. за всички линии без ограничения в броя на пътуванията, а навършилите 80 год. възраст пътуват безплатно. В столицата София, на цена от 26 лв. се пътува по всички линии без ограничения, 11 лв. е за един месец и за една линия, а за навършилите 68 год. възраст по 8 лв. месечно за всички линии, отново без ограничения.

Ето защо като счетох, че ограничаването на броя пътувания е несправедливост към пенсионерите, които са платили за електронна карта една немалка сума от техния месечен бюджет, изготвих аргументирано писмо до Кмета на Община Бургас, г-н Димитър Николов с искане за промяна.

Той и екипът му реагираха максимално бързо, проведохме няколко срещи и след подробно обсъждане със зам. кмета по финансите и с ръководството на общинския превозвач „Бургасбус“ беше постигнато съгласие и взето решение от 6 декември лимитът в картите на пенсионерите да бъде увеличен от 50 на 80 пътувания месечно, или с 60% повече.

Смятам, че това бе една заслужена победа за бургаските пенсионери и благодарностите, които получих доказват това.

Напрежение към момента няма!

В кабинета ми постъпи жалба от граждани по повод задръствания от паркиралите товарни автомобили, превозващи, внасящи и изнасящи стоки от „КРЗ ПОРТ БУРГАС“ АД. Огледах на място района и проведох разговор с компетентни лица по въпросите за безопасност и организация на движението. Отправих писмо до Изпълнителния директор на дружеството, в което го уведомих, че товарните автомобили, които чакат да разтоварят, или да натоварят стоки пред завода нямат достатъчно парко места, паркират на улицата пред самото предприятие, а понякога опашките на автомобилите продължават чак по ул. “Индустриална“.

Освен създаденото неудобство за самите шофьори, тази ситуация създава невъзможност за преминаване на други МПС, с които други лица желаят да посетят складовете, или просто да отидат на работното си място

навреме. Проблемът се задълбочава особено, когато настъпи период, свързан с пренасянето, товаро-разтоварната дейност на зърно.

Едно от възможните решения за целта бе да се предложи място, което да има предназначението на буферен паркинг за автомобилите, които транспортират стока към дружеството. На този паркинг те следва да престояват и при възможност да бъдат уведомявани за придвижване към завода по преценка на лицето, осъществяващо пропускателен режим.

По подобен начин бе уреден въпросът от дружество БМФ Бургас. Имат буферен паркинг в района на СО МАТ и до входа, в близост до паркинга на „БУРГАСБУС“ ЕООД се придвижват автомобилите им. Движението им става по сигнал на оторизирано лице, което подава информация за придвижване на товарните автомобили към БМФ. Така има ред, самите шофьори на товарните автомобили го знаят, няма задръствания в района на завода, не се пречи на останалите лица и служби да осъществяват дейността си и да посещават работното си място.

От господин Славов постъпи оплакване за неточно поднесена информация за правата му от служител на ОП „Транспорт“, в кабинката на наказателния паркинг, където се преместват и пазят принудително преместените МПС. Лицето твърдеше, че не му е обяснено как и по какъв начин може да се защити при твърдените от него „неправилни или незаконосъобразни действия на служителите по начина на констатиране на нарушението. Оплакваше се, че не му е било обяснено какви са правата му при отказ за заплащане на фиша и т.н.

В тази връзка изпратих писмо, с препоръка до управителя на ОП „Транспорт“, като предложих, в кабината, където гражданите заплащат глобата, за да бъде освободен автомобилът им, да бъде поставена на подходящо място ИНФОРМАЦИОННА ТАБЕЛА с извадка от норми на ЗДвП, които да дават отговор на поставените въпроси. Представих извадка от текстовете на Закона и бях уведомен писмено, че предложението ми е възприето и след предстоящия ремонт на самите кабинки, това ще бъде направено.

През месец юли получих сигнал от гражданин, който е роден в Бургас, притежава жилище в к-с „Лазур“, но е с постоянен адрес в столицата, където живее и работи.

От това лято апартаментът му вече попадеше в обхвата на обособената „зелена“ зона за платено паркиране. При тези нови условия гражданинът е пожелал да закупи временен стикер, за да може да паркира

личния си автомобил пред своето жилище, а не да заплаща за това право чрез SMS всеки час, всеки ден и така в продължение на месец.

С аргумент, че неговият постоянен адрес е в София, той беше получил отказ, основан на Раздел IV от общинската наредба, според който издаване на разрешително за паркиране в познатите на всички вас „синя“ и „зелена“ зони е възможно единствено за лица с постоянен адрес точно в тези зони. Ето защо в началото на месец август отправих предложение към Общинския съвет и към Общинско предприятие „Транспорт“ да бъде обмислена и въведена промяна, разглеждаща единствено случаи със собственици на имоти с предназначение – жилище, т.е да бъде изменена *„Наредбата за условията и реда за платено и безплатно паркиране на моторни превозни средства в определени зони“*, по-точно в частта и за режима за платено локално паркиране по постоянен адрес. Предложението ми даваше отговор на въпросите: за кои недвижими имоти, въз основа на кои документи, в какви срокове се издава, за какъв срок важи, как се издава този временен стикер и т.н.

Както тогава, така и днес смятам, че създадената несправедливост може да бъде поправена чрез въвеждането на нова алинея към досегашния чл.13, чрез която да се регламентира валидност на абонаментен стикер за платено паркиране за срок от един, два или три месеца, по подобие на винетните стикери. Членовете на общинските комисии по „Транспорт и морско дело“, по „Бюджет и финанси“ и по „Правни въпроси“ отложиха във времето евентуалното въвеждане на промяна в наредбата.

Нека не пренебрегваме и факта, че ако подобни временни стикери за синята и зелената зони на Бургас бъдат въведени, ОП „Транспорт“ ще генерира допълнителни приходи, без да се налага увеличаване на щата. Наясно съм, че предложението ми вероятно не изчерпваше всички възможности и експертите в различните комисии и в ОП „Транспорт“ могат да предложат други решения, но продължавам да апелирам за разрешаването на този казус.

От писмо на Дирекция „Местни приходи от данъци, такси и реклама“ става ясно, че **2841** лица с постоянен адрес в други населени места са собственици на жилищни имоти в Бургас, попадащи в обхвата на зоните с платено паркиране. От тях 2642 лица имат жилища в пределите на „синята“ зона, а 206 лица – в „зелената“ зона. **/Това писмо на Дирекция МПДТР не е било налице при разглеждането на предложението ми/**

За съжаление тази информация вече не е актуална, тъй като **зоните за платено паркиране в следствие разшириха обхвата си** и в тях попадат още собственици на жилища с такъв проблемен статут, а всичките те са или наследници, или инвеститори в недвижими имоти. Следователно говорим за приблизително **3000** души.

Можем да прогнозираме, че проблемът, за който настоявам да бъде намерено решение, ще става все по-голям. Много се надявам Общинския съвет да потърси справедливо разрешение, като заявявам желанието си ако получа покана за това да присъствам на такъв дебат. Бургас е известен с иновативните си решения и това трябва да е едно от тях. Щом плащаш данък и такса смет за имота си не бива да си поставян в по-различно положение от другите твои съграждани, които разполагат с правото на платено абонаментно паркиране пред имота си.

В област **„Съд, банки, полиция, частни съдебни изпълнители, държавни служби“**, общо 31 на брой жалби.

В интерес на истината жалбите срещу действия на ЧСИ през изминалата година са намалели близо два пъти в сравнение с предходната. Не зная дали проведената съвместна среща с всички кантори на ЧСИ в Бургас и подържаната постоянна връзка с тях е оказало своето влияние, или предприетите законодателни промени по отношение правомощията им, но е факт, че жалбите срещу действия на ЧСИ са намалели значително. В тази област съм работил по жалби от граждани, подписали договор за т. нар “бързи кредити“, без да са били добре осведомени за непосилните за тях вноски и условията на договора. Към мен са се обръщали не-малко граждани с оплакване за извършено престъпление срещу тях, било то от частен, или от общ характер, за липса на отговор по подадени от тях жалби до органите на МВР или за забавени действия в работата на разследващите органи и т.н. Разбира се моята намеса тук е ограничена. Нямам качеството на разследващ орган и в зависимост от конкретната ми преценка за всеки отделен случай съм консултирал лицето за действията, които следва да предприеме и пред органа, който трябва да стори това за да защити правата си. В случай на необходимост съм помагал по съдържанието на жалбата или молбата за съдействие.

Жалбите към банките са основно за заявени претенции на кредитни институции към лица, явяващи се поръчители на кредитополучателите. Гражданите не осъзнават, че с поемането на поръчителство, отговарят солидарно и в пълен размер наравно с получателя на кредита, а банката от своя страна има право да предяви предпочитателно вземането си към

поръчителя, особено, ако той има имущество, или постоянен източник на доходи. Не са редки случаите, когато кредитните институции налагат заповед върху всички вземания и банкови сметки на длъжника, без да се съблюдава забраната за налагане на заповед по отношение на детски надбавки и всякакви различни по характер несеквестрируеми средства от социален характер. Налагало да се обръщам към ЧСИ, наложил заповедта върху конкретна сметка на длъжника с искане да уведоми изрично банката и отмени заповедта, защото сумите от социални помощи не подлежат на принудително изпълнение - нещо, за което самата банка е предупредена в заповедното съобщение до нея.

Следващата област, на която искам да се спра е **„Трудово правни отношения“**- работено общо по 17 жалби.

По-голямата част от жалбите в тази област са свързани с неизплатени трудови възнаграждения. С последните изменения на ЗАКОНА за гарантираните вземания на работниците и служителите от 22.12.2017 г. се даде възможност на работниците и служителите, които са били в трудово правни отношения с работодателя да потърсят вземанията си за неизплатени трудови възнаграждения от създадения Фонд „Гарантирани вземания“.

В закона е описана цялата процедура, как и въз основа на какви документи, обстоятелства и при какви условия става това. Гражданите се притесняват, че тримесечния срок, в който трябва да предявят вземанията си по закон след вписване на решението за обявяване на несъстоятелност по чл.6 е недостатъчен, че процедурите за обявяване в несъстоятелност на работодателя отново са дълги, че няма как да разберат дали и кога е обявена несъстоятелност на работодателя им и т.н.

Разбира се, за по-голямата част от жалбите, компетентен орган за произнасяне по нарушенията е Инспекция по труда. Въпреки специалната компетентност на друг орган по тези жалби, не съм оставал безучастен към молбите на хората. Посредничил съм при подписване на споразумение за изплащане на трудовите възнаграждения между страните.

От приложената по-долу Справка - сравнителна таблица за „Равнището на безработица, предлагане и търсене на трудовия пазар“ е видно, че средното равнище на безработица за община Бургас, за периода м. януари-декември 2018 год. е било 2.8%. Справката е по данни на ДРСЗ дирекция „Бюро по труда“ Бургас. Това е най-ниският процент безработица не само за община Бургас и всички общини в обл. Бургас, а и за съседните на нас всички общини в обл. Ямбол и обл. Сливен. Регистрираните безработни лица са били 2 949, като най-много от тях са тези без квалификация - 884 човека и тези с основно и по-ниско образование – 377 човека. Това са цифрите.

Дали този нисък процент на безработица се дължи на липсата на работна ръка поради все по-засилващата се емиграция, или на заетост поради предлаганите добри условия на труд от страна на работодателите са изводи, които оставам всеки да направи сам за себе си.

Аз мисля, че нуждата от работна ръка в гр. Бургас ще се усеща все по-осезаемо и през тази и през следващата година. Дано тази нужда и конкуренцията за спечелване на работна ръка от страна на работодателите да доведе до по-високи заплати, а оттам и до засилване на покупателната способност и на потреблението от населението.

В области „Обществен ред и сигурност“ и „Екология“ е работено общо по 33 бр. жалби. Сигналите за нарушен обществен ред, подадени от граждани на дежурния телефон са 1375 за цялата година, като най-много те са за м. юли-216, ноември -195 и юни- 123 бр.

На 15.03 получих Предложение от „Организация за закрила на българските граждани“- сдружение с нестопанска цел, представлявано от г-н Стефан Петров, в което се настояваше за поставяне на камери за видеонаблюдение в района на градинката до старата поща и южно от сградата на областна управа. Според сигнала, на тези места се извършват редица нарушения на обществения ред, буйства, побоища, пиянски скандали, проституция, употреба на наркотици и др. подобни прояви, които пряко могат да застрашат живота и здравето на живущите в близост до този район наши съграждани.

Намерих искането им за справедливо и още в следващия ден изразих писмено становище, в което подкрепих принципно искането им. Грижата за живота и здравето стои над всичко останало, а поставянето на тези технически средства, вероятно все пак ще има някакъв възпиращ и превантивен ефект. Към днешна дата, видеонаблюдението вече е факт.

За 2018 год. подадените сигнали до оперативния дежурен телефон на Община Бургас за оплаквания в Област „Екология“ са общо 428 , като най-голям е броя им за месеците януари-103, март-65 и април-47 бр.

Всички те, освен оплаквания за замърсен въздух, в частност касаят въпроси за почистването на улиците, на пространствата около контейнерите за смет, незаконни сметища в определени населени места и междублокови пространства и т.н.

В сравнителна таблица за 2017 г. и 2018 г. по-долу са представени броя дни с превишения над СДН на замърсителя ФПЧ-10 по пунктове, за топло и студено полугодие:

Пункт	2017 г.		2018 г.	
	Зима 01.11.-31.03.	Лято 01.04.-30.10.	Зима 01.11.-31.03.	Лято 01.04.-30.10.
АИС Долно Езерово	93 (80%)	23	45 (74%)	16
АИС „Меден Рудник“	7 (100%)	-	9 (90%)	1
Ръчен OPSIS	25 (86%)	4	24 + ?	4
Мобилна станция КАВ	24 (86%)	1	11 (92%)	1

DOAS ОПСИС данни – към 03.10.2018. Таблицата е представена по мое искане от дирекция „Околна среда“ при Община Бургас.

През 2018 г. превишаване на СДН, определена в **Наредба N 12/15.07.2010 г.**, е било регистрирано в **61** дни за АИС Долно Езерово; 10 дни за АИС „Меден Рудник“; 12 дни за Мобилната станция за КАВ и 28 дни в пункта с ръчно пробо набиране на РИОСВ Бургас, при допустими по Наредба №12 до **35** дни в годината.

Като най – замърсен пункт за РМ₁₀ се определя АИС „Долно Езерово“

Съгражданите ни и тази година под формата на макар и малоброен протест заявиха желанието си за вземане на по-категорични мерки, особено що се касае до чистотата на въздуха в града.

На протеста продължаваше да се настоява да бъде осъществен постоянен контрол над основните замърсители според гражданите в лицето на „Лукойл“ и „Кроношпан“. Знаете, че в опит да се потърси отговор по поставените от гражданите въпроси в Община Бургас, по покана на Кмета г-н Д. Николов се проведе среща в присъствието на Министър Нено Димов и бургаски депутати.

По данни на дирекция „Околна среда“: „За района на Бургас са характерни и неблагоприятни фактори, като топографски особености и климатични условия, влошаващи разсейването на емитираните замърсители, водещи до регистриране на високи концентрации. Такива неблагоприятни метеорологични условия през зимния период са свързани

с температурни инверсии, които са около 81% от дните в този период, мъглите по крайбрежието, продължителните периоди без дъжд, голям брой дни с липса на вятър - под 1.5 м/сек. и др.“

Разбира се контрола върху различните замърсители е възложен по закон на различни контролни органи. Имаме действащ Закон за защита от шума в околната среда, Закон за опазване на околната среда, Закон за чистотата на атмосферния въздух, Закон за управление на отпадъците.

По всеки един от тези закони Кмета и общинската администрация наред с държавните институции в лицето на съответните инспекции и дирекции към Министерство на околната среда и водите и Министерство на регионалното развитие и благоустройство, действащи на територията на Бургаска област имат определени задължения.

Колкото е богато законодателството ни в областта на защита на различните жизненоважни фактори в околната среда, толкова е богато и по брой контролни органи.

Допускам, че вероятно това е една от причините за липса на качествен контрол, добре свършена работа и положителни резултати.

Във всеки случай, по който съм сигнализиран в тези области съм изразявал становище и съм уведомявал съответните органи за проверка по компетентност.

В област „Мобилни оператори“ е работено по 12 жалби.

Най-често оплакванията са за непрестанен тормоз от т.нар. „колекторски“ фирми, на които мобилни оператори прехвърлят вземанията си към абонати, оплаквания за размера на неустойка при прекратяване на договора и оспорване на задължението за заплащането и, оплаквания, свързани с претендиране от страна на оператора на вече платени суми по договора към датата на прекратяването му и т.н.

Въпреки ограничените ми правомощия за намеса в подобни случаи, преценя ли, че е налице някое от обстоятелствата, което изключва отговорността на жалбоподателя, или води до погасяване на възможността за търсене на сумата от оператора, заради погасен давностен срок, съм вземал отношение и съм търсел защита на гражданите, в други случаи съм съветвал гражданина да се обърне към Комисията за защита правата на потребителите. В повечето случаи обаче, жалбите на граждани са обикновено и в резултат на непознаване клаузите по подписания с оператора договор.

В области „Общинска собственост, общински имоти, търговска дейност“ работено по общо 13 бр. сигнали.

Най-честите сигнали тук са свързани с процедурите по настаняване, или освобождаване на общинско жилище, както и с възможният начин на

придобиването им. В зависимост от всеки конкретен случай и когато в жалбата на лицето не намирам достатъчно основание за освобождаване на имота, съм отправял писма до ръководството на общинското предприятие „Общински имоти“ за повече информация по предприетата процедура. Не са малко случаите, когато съм търсен за помощ и съдействие за настаняване в общинско жилище. Има доста нуждаещи се лица, които се надяват Община Бургас да им подsigури такова. В интерес на истината, съвместната ни дейност с директора на общинското предприятие е добро. Усещам професионалното отношение и желанието за търсене на обективната истина. За съжаление в повечето случаи, потърсилите ме за съдействие не желаят да разберат, или не осъзнават, че престоят в общинско жилище е временен, а не пожизнен, и че трае докато лицето отговаря на определени предпоставки посочени в съответния нормативен акт.

В Области „Топлофикация“, „Електроснабдяване“ и „Водоснабдяване и канализация“ е работено общо по 21 броя жалби, 9 бр. жалби против „ВиК“ ЕАД Бургас, 4 срещу „Топлофикация Бургас“ ЕАД.

Свързани са най-общо с ниско качество на предлаганата услуга, неправилно събирани такси при вече изключени радиатори, неяснота за размера на дължимите суми и др. подобни. В област „Електроснабдяване“ работено по общо 8 жалби.

Едно от оплакванията беше от г-жа М. Георгиева, която в качеството си на Едноличен търговец сподели за невъзможността да прекрати партидата си за обект в с. Просеник, обл. Бургаска, който тя е стопанисвала преди години. Действително е била собственик на имота, но преди повече от 6 години, този имот е продаден чрез Частен съдебен изпълнител. Запознах се с Постановлението и Протокола за разпределение на постъпили суми по изпълнителното дело от 2012 г., от които беше видно, че собственик на имота вече е лице с постоянен адрес в град София. Въпреки, че имотът отдавна не е собственост на Жалбоподателката по партидата към „Електроразпределение Юг“ ЕАД, продължаваха да й бъдат начислявани суми.

На 19.06.2018 г. беше подадена Заявление за прекратяване на присъединяване, но с писмо бе получила отказ. Жалбоподателката нямаше връзка с новия собственик, както и нямаше никакъв достъп до имота.

В нарочно писмено становище до централата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД изразих несъгласието си, представих доказателства и поисках да бъде извършена проверка. Не след дълго получих отговор, къде и с какви удостоверителни документи да се яви лицето за да бъде извършена исканата корекция. И това бе направено.

В друг от случаите ставаше въпрос за стълбове за ел. захранване в района на кв. Банево, които не са поставени на координационните точки, определени съгласно Разрешението за строеж, а с по няколко метра встрани от тях. Така се пречеше на нормалния достъп на Жалбоподателката до имота и беше невъзможно да се стигне с автомобил до там. Проведох среща с представителя на дружеството от КЕЦ – Център Бургас и предизвиках проверка и оглед на място, за да се вземат съответните мерки.

В Област „Местни данъци и такси“ подадена една жалба, свързани с искане за освобождаване от заплащане на данък на МПС, когато 1/2 от автомобила е собственост на лице, притежаващо 58% ТЕЛК, а другата половина е собственост на съпругата му.

В области „Образование и спорт“ и „Култура и изкуство“, общо е работено по 7 бр. жалби.

Две от тях са свързани с високите цени в часовете за плуване след 19.00 часа на Зала „Арена“, друга с оплакване за незаконосъобразно уволнение на учители от страна на директора в едно от училищата в гр. Бургас, трета с организирания, но несъстоял се концерт на група „Смоуки“. В желанието си да помогна на съгражданите ни, които бяха закупили билети за концерта, но не им бе възстановена цената, влязох в контакт с адвокатските дружества представители на фирмите организатор и разпространител на билетите. В даден момент имах надежда, че в следствие на преговорите ще се намери компромисно решение и ще се върнат парите на хората, дори получих уверение за това на електронната си поща, което споделих и чрез медиите. В него се указваше всички закупили билет да се регистрират на посочен електронен адрес и да заявят претенциите си. На по-късен етап обаче бях уведомен, че не е постигнато съгласие за изплащане на сумите между двете дружества и че спора ще бъде решен по съдебен ред. Така шансовете за доброволно уреждане на спора, за съжаление бяха ликвидирани.

В област „Други“, е работено по 62 броя жалби.

Тук попадат жалби на граждани, които поради характера на поставените въпроси не могат да намерят място в нито една от посочените по-горе области. В тази област попадат и случаите, с които са ме сигнализирали лица от населени места, извън територията на Община Бургас. Това са граждани от гр. Обзор, гр. Карнобат, гр. Поморие, гр. Камено, гр. Средец, гр. Несебър, гр. Царево, гр. Ямбол, община Руен и др.

Липсата на обществен посредник в тези общини вероятно кара гражданите да търсят моята намеса. По собствена преценка съм реагирал, било в телефонен разговор с длъжностно лице от общинската администрация на определеното населено място, било чрез изпращане на

молба, или писмо за разглеждане и даване на отговор по питането на гражданина.

В един от тези случаи, който получи обществено достойние и бе отразен от двете най-големи национални медии – **Нова ТВ и бТВ** ставаше въпрос за наложителен **ремонт на детска градина в гр. Черноморец**.

С Жалба към мен на 15.11.2018 год. се обърна лицето А. Стоянова с постоянен адрес в гр. Черноморец. В жалбата си г-жа Стоянова сочеше за опасност и обосноваваше нуждата от спешен ремонт на сградата на детската градина в гр. Черноморец.

В разговор с лицето разбрах, че стените в сградата са с пукнатини и процеци, някои от които достигат до 4 см. Според Жалбоподателката, не ставаше въпрос само за пукнатина в мазилката по стената, а за пропадане на самата постройка, в следствие на което стените са се пропукали и през процепа може да се види от едната стая в другата.

Всичко това означаваше, че това място, посещавано ежедневно от близо 30 деца, разпределени в две групи е опасно за провеждане на занимания. Въпросът е бил поставян пред различни инстанции вече повече от две години, но без резултат.

В жалбата си г-жа Стоянова казваше, че: „се страхува за живота на децата си“ и питаше: „трябва ли да се случи нещо, за да реагира държавата или общината?“

Изпратих до Кмета на Община Созопол г-н Рейзи писмо, в което описах подробно сигнала, помолих го да разпорежи извършването на проверка и ако е необходимо да бъдат предприети незабавни мерки по укрепване на сградата и създаване на безопасни условия за провеждане на занятия за децата.

Наясно съм, че нямам териториална компетентност и правомощия за намеса в работата на Общинска администрация на Община Созопол, но в името на добруването и спокойствието на хората си позволих да се занимая със случая. Към молбата имаше приложен достатъчно снимков материал, който също предоставих за информация.

В началото на тази година, получих по електронната си поща писмо с текст: „Уважаеми, г-н Тодор Стамболиев.

Искам сърдечно да Ви благодаря от името на всички жители на градчето.

След предприетите от Вас стъпки, относно проблема с детската градина в гр. Черноморец, ремонта вече е факт.

С настъпването на коледната ваканция, започнаха и дейностите по укрепване и възстановяване на сградата, процеса все още не е завършен, но подобренията са налице.

Благодарим Ви,
Ан. Стоянова“

Писмо с подобен отговор за вече взето отношение по поставения проблем и реакция получих и от Община Созопол, за което изпратих благодарствено писмо към Кмета на Общината.

Отчет за извършените разходи

През 2018 г. утвърдените от Общинския съвет средства бяха използвани за покриване на неотложни текущи разходи по обезпечаване дейностите на офиса на Обществения посредник. **При планирани 80.050 лв. са изразходвани** за издръжка 2 517 лв. в т.ч. материали, текущи разходи за ел. енергия, вода – 1 355.18 лв, за телефони, такса ползване асансьор-496.15 лв.; за командировки в страната – 666 лв., за заплати и осигуровки 37 194.71лв., за осигурителни вноски от работодателя 6 654.28 лв. **Общо изразходвани 46 366 лв. Реализираната икономия е в размер на 33 684 лв.**, основно от спестени трудови възнаграждения и осигуровки за незает щат.

Проведени срещи и инициативи, в които съм взел участие през 2018 год.

23.01.2018 год. В кабинета на обществения посредник - по молба на зам. директор на Английска езикова гимназия „Гео Милев“ проведена **среща –дискусия** с клуб „Добър гражданин“, учреден към училището. На срещата учениците бяха запознати с правата, задълженията и правомощията на обществения посредник.

15-16.02.2018 год. - Среща в гр. София, с Общественици посредници от други общини и Омбудсман М. Манолова. Обсъждане на съвместни **законодателни инициативи** относно таксите за предучилищна възраст – 5-6 годишни в детска градина, и осъвременяване законодателството за деца, останали сираци, или с един родител и получаване на социална или наследствена пенсия.

20.02.2018 год. Среща с **инициативен комитет** на граждани и синдика на ГМ Строй, и арх. Райчев от ЦАУ „Възраждане“ за необходимостта от заплащане на таксата за EVN за новоизграждащ се трафопост за нуждите на сградата т. нар „небостъргач“ от собствениците на апартаменти.

22.02.2018 год. в сградата на община Бургас, среща с **инициативен комитет** от живущи в к/с “Изгрев“ до бл.27 -28. в присъствието гл. арх. Г-жа В. Илиева и Началник отдел „БОД“ Ив. Гюлев, относно предложение за промяна на подробно устройствен план.

21.03.2018 год. среща с Председателя на БСТПП, г-н Цанко Иванов с цел обсъждане възможността за съдействие на членовете на палатата за **кампания „Велик ден“**, проведена под патронажа на омбудсман М. Манолова.

23.04.2018 год. среща-дискусия в **Народно събрание** в гр. София с М. Манолова. Изготвено и внесено предложение за промяна в нормативната уредба на чл.21а от ЗМСМА, касаещ статута и правомощията на Обществените посредници

07.06.2018 год. в Младежки културен център гр. Бургас – По покана на сдружение „Социален център Бургас“ **участие в среща с хората с увреждания във връзка с реализация на проект „Граждани на България-граждани на Европа“** с финансовата подкрепа на Агенция за хората с увреждания. Изнесена лекция от моя страна относно правомощията, компетенциите, правата и задълженията на обществения посредник.

18.10.2018 год. в Културен център „Морско казино“ **участие в кръгла маса** по проект „Граждани на България – граждани на Европа“, по проект от сдружение „Социален център Бургас“. Получен Благодарствен адрес по случай участието ми в проекта, състоящо се в изнасяне на лекция за гражданските права на лицата с увреждания и възможността да бъде потърсена помощ от Обществения посредник на Община Бургас. Права, задължения, отговорности и правомощия на институцията Обществен посредник и Омбудсман на Р. България.

19-20.11.2018 год. **НДК гр. София**, По покана на М. Манолова участие в съвместна **среща с омбудсмани от балканския регион**. Създаване на неформална мрежа за взаимопомощ.

01.12.2018 год. участие в благотворителен коледен бал от Национално сдружение „Младежки глас“ под патронажа на областния управител г-н В. Чолаков. Събрана сума в размер на 5500 лв., дарена на БЧК.

03.12.2018 г. в Младежки културен център – По покана на общинска администрация, присъствие по случай международния ден на хората с увреждания, проведен под патронажа на Кмета на Община Бургас.

05.12.2018 г. участие и подкрепа на доброволческа кампания на **БЧК-Бургас**, за безвъзмездно даряване на кръв по повод 5-ти декември деня на доброволеца. Кампанията беше за подпомагане на деца и пострадали лица при ПТП.

20.12.2018 год. По покана на обществения съвет и училищното настоятелство на ОУ “Л. Каравелов“ участие в коледна инициатива в полза на деца с онкологични заболявания, част от програма „култура за всички“. Благородна кауза, организирана от национален научен експедиционен клуб „ЮНЕСКО“ България и Сдружение на деца с онкологични заболявания, проведена в ОУ “Л. Каравелов“. Събраните средства са насочени към Национален център за лечение и рехабилитация на деца с онкологични заболявания.

В края на отчета изразявам благодарност към всеки гражданин подал жалба, сигнал, или потърсил съвет от мен. Оценявам това поведение като израз на доверие към длъжността, която заемам.

Благодаря на Кмета, на общинските съветници и на представителите на онези институции, с които търсехме решение по възникналите въпроси!

Благодарност за професионалното и коректно отношение изказвам и на всички медии, с които работихме повече от успешно!

**ТОДОР СТАМБОЛИЕВ
ОБЩЕСТВЕН ПОСРЕДНИК НА ОБЩИНА БУРГАС**

31.01.2019 год.